

МОЛОДЬ З УКРАЇНИ
ДАЛА КОНЦЕРТИ В ЗСА

Діти з України в поклоні Кобзареві у Вашингтоні.

Вашингтон (О. Тимошенко). — У середу, 23-го вересня ц.р., коло пам'ятника Великому Кобзареві у Вашингтоні відбувся кінцевий етап подорожі українських дітей з Києва, що приїхали до ЗСА з концертами в рамках американсько-совєтської програми „Дітями миру”. Діти склали у підніжжі пам'ятника жовті і блакитні гвоздики і заспівали „Заповіт”. Після того члени української громади, що були присутні при цьому, взяли їх щоб показати столицю Америки. Наступного дня ціла група відлетіла в Україну.

В Америці українські і американські діти, під керівництвом талановитого режисера театру ім. Ів. Франка, нині директора і

„Як можна плакати за черевиками
— коли перед вами людина без ніг?”

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Коли перед нами в редакції сидить саме людина без ніг і ми слухаємо розповіді Івана Йоника та його дружини Галини, насупається мимоволі десь зачитана народна мудрість: „Як довго плакав, що не маю черевиків, поки не побачив людини без ніг”. В обличчя жорстокої долі цієї людини — забувалося всі дрібні клопоти і слідкувало за трагічною розповіддю.

Іван Йоник, здорова сильна людина, і, здається, саме цьому здоров'ю він завдячує те, що його трагедія не закінчилася смертю. 22-го листопада 1987 року він, як звичайно, провадив автобус недалеко свого рідного Снятина в Західній Україні. В дорозі мусів висісти, щоб направити мотор і в тому часі його ударило проїжджаюче авто та покалічило важко ноги. Поранений попав у руки молодих лікарів у Снятині, які ствердили закритий перелом на правій нозі, а в — другий же важчий рани. Вони, однак, ніяк не могли скоро вирішити, що із пораненим робити.

На жаль, ця нерішучість і брак добрих хірургів закінчилися для І. Йоника трагічно. Кинулася гангрена на обидві ноги і у висліді хірурги з Коломиї їх все-щого ампутували.

Після завдяки сильному організмові І. Йоник переживає цю ампутацію та після довгих місяців у лікарні повернувся додому.

У такому стані про можливість протез у Україні навіть не було мови. Ціле

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА
ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ
У ВАШІНГТОНІ

Нью Йорк. — В середині вакаційного часу, 23-го вересня ц.р., відбулося чергове засідання Комітету для вшанування 175-річчя народження Тараса Шевченка та 25-річчя здвигнення йому пам'ятника у Вашингтоні. В засіданні взяли участь представники всіх трьох спонзорів комітету, тобто Наукового Товариства ім. Шевченка, Українсько-Американської Координаційної Ради та Українського Конгресового Комітету Америки.

Представники згаданих установ та референти окремих комісій склали справоздання із виконаних підготовчих завдань комітету. Голова д-р Ярослав Падов дав загальний огляд виконаних завдань та сказав на нові, які ждуть на виконання.

На свято у Вашингтоні запрошено всіх ієрархів трьох Українських Церков. Свято під пам'ятником мало б складатися з Молебня, вітальної промови, привітів американських урядових осіб та гостей з батьківщини й короткої мистецької програми. Початок о 11:30 ранку. Після цього відбудеться похід крізь головні вулиці столиці й урочисте відкриття представникам совєтської амбасад.

О 11:30 розпочинається концерт. Основною програмою буде виступ хору „Прометей” з Філадельфії і соліста Стелана Шкафаровського, інсценізація й рецитация творів Шевченка Мистецькою Студією Лиди Крушельницької. Перед і по святі будуть поширюватися ювілейні видання зв'язані з обома річницями та

художнього керівника театру естради в Києві, Ігоря Афанасьєва, ставили спільні спектаклі і виступали з концертними програмами, зустрічалися з людьми. Зупинившись в Рочестері, вони дали 12 спільних спектаклів і три концерти по українських церквах. Їхні виступи були в Сиракузах, Баффало і Ютіці.

„Після завдяки українській громаді, нам вдалося глибше і ширше пізнати Америку. Країна — дивовижна! Широ вражає інтерес і увага нищих земляків, — сказав Ігор Афанасьєв перед від'їздом. — Хочеться щоб контакти, чи то мистецькі, чи праватні, поширювалися — це важливо і для американських дітей, і для наших”.

Сугерують встановлення
канадського консульства у Львові

Оттава, Онт. (ОУПС — УІБ). — З уваги на пляни ЗСА відкрити американський консулат у Києві вирінула в Канаді ідея відкриття канадського консульства у Львові. В листі проф. Ярос-

лава Рудницького до міністра Джованні Кларка з 29-го вересня вказано на переважну кількість українського населення в Канаді західно-українського походження, отож канадський консулат у столиці західної України відповідав би потребам українського канадського елемента. При цьому вказано на існуючі відносини „міст-посестер” Львова й Вінніпегу, а теж і культурний, академічний обмін між львівськими альбертськими університетами.

На думку проф. Рудницького канадський консулат у Львові був би потрібним відповідником американському консульству в Києві. Організацію такого дипломатичного осередку передбачає проф. Рудницький на 1991-92 рік.

ШКОЛА
УКРАЇНОЗНАВСТВА В
КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — 89-й Відділ Союзу Українок Америки повідомляє, що вписи до школи українознавства і навчання почнуться в суботу, 16-го вересня ц.р., в залі церкви Пресвятої Трійці. Сповідь і Службу Богу відправитиме о. Лев Любинський о год. 10-й ранці.

АВТОБУС ДО
ВАШІНГТОНУ З ОЛБАНІ

У 175-ліття народин Т. Шевченка та у 25-ліття побудови йому пам'ятника у Вашингтоні буде відправлений Молебен біля пам'ятника Т. Шевченкові в суботу, 7-го жовтня ц.р., о год. 11:30 ранку. В год. 4-й почнеться концерт. Українці олбанської округи зголосять до Івана Філа тел. 462-0649 (дм), або 274-5242 (бюро) у справі автобусу. Ціна за проїзд в обидва кінці 40 дол. Окружний Комітет УККА організує автобус і закладе зголошуватися до 20-го вересня. (І.Д.)

МАДЯРЩИНА ВІДКРИЛА
СВОЇ ГРАНИЦІ НА ЗАХІД

Будапешт, Мадярщина. — У неділю, 10-го вересня ц.р., уряд Мадярщини проголосив, що відкриває свій кордон для всіх тих туристів зі Східної Німеччини, які не хочуть повертатися до своєї країни, але стараються продістатися на Захід. Це повідомлення відразу уможливило майже 7,000 східнонімецьким громадянам покинути Мадярщину та через Австрію подістатися в напрямку Західної Німеччини, куди більшість з них прямує, бо згідно зі законами Західної Німеччини, вони автоматично дістають громадянство цієї країни.

Уряд Мадярщини заявив, що рішення це запало в наслідок нестерпної ситуації, яка заіснувала в Мадярщині з припливом чимраз більше туристів зі Східної Німеччини та інших сателітних країн Варшавського Пакту з думкою пробратися на Захід, а зокрема від травня ц.р., коли Мадярщина почала знимати всікі пограничні заборони та рогаки з малярсько-австрійської границі.

Натомість провідники Східної Німеччини накинись гостро на потягнен-

М. ГОРБАЧОВ
ЗУСТРІНЕТЬСЯ З ПАПОЮ

Рим. — В інтерв'ю для італійського радіо амбасадора Совєтського Союзу в тій країні Ніколай Льюнков заявив, що у другій половині листопада голова Верховної Ради Михайл Горбачов відвідає Рим з офіційною візитом. На запитання кореспондента, чи входить у пляни Михайла Горбачова зустріч з Папою Іваном Павлом II, Н. Льюнков відповів: „Так. А чому б і ні?”

Льюнков, який недавно повернувся в Рим з Москви, де він зустрічався з Горбачовим, додав, що його слова можна розглядати як офіційну заяву. За словами амбасадора, в кінці цього року можлива також зустріч на вершині між Горбачовим і президентом ЗСА Джорджом Бушем.

Кореспондент пресового агентства Ройтерс повідомляє, що останнім часом Москва виклазує явне зацікавлення нормалізацією відносин з Ватиканом. У березні цього року совєтський уряд визнав ватиканську ієрархію в Литві і як символічний жест повернув віруючим Вільнюський катедральний собор. У квітні були прийняті закони про свободу вільнозвизання, а в липні Папа призначив єпископа в Білорусії, заповнивши цим актом вакансію, яка існувала від 1940-их років.

У СВІТІ

ТРЕНУВАННЯМ ГАНГСТЕРІВ, пов'язаних з підпільними наркосиндикатами Колумбії, займаються колишні військовослужбовці британської спеціальної летунської десантної служби. Про це заявив депутат парламенту від Лейбористської партії Джордж Фокс. За його словами є всі підстави вважати, що найманців завербували на території Великобританії.

ГАЗЕТА „ТРІБЮН ДЕ ЖЕНЕВ” повідомляє, що у банках Швейцарії депонують гроші злочинних центрів з усього світу. Працівники швейцарської газети прийшли до такого висновку, вивчивши матеріали групи італійських фавіхів, що протягом трьох останніх років займалися досліджуванням фінансових зв'язків торгівців наркотиками.

ПОДАТКОВЕ УПРАВЛІННЯ Великобританії встановлює нову систему компютерів для викриття мафії. Компютер буде порівнювати фактичні річні витрати платників податків з сумами, поданими в податкових деклараціях. Якщо перший показник виявиться значно більшим від другого, то це означає, що та людина приховує якісь суми або має незаконні прибутки.

ПІДЗЕМНІ ПОШТОВХИ в Японії біля Токіо, які сталися цього літа, породили страхи, що наближається новий потужний землетрус. Фахівці підняли тривогу, висуваючи як головний аргумент той факт, що зрушення земної кори дуже схожі з сейсмічною картиною, яка спостерігалася перед руйнівним землетрусом 1923 року. Якщо землетрус станеться, вважають фахівці, то його наслідки позначаться у всьому світі.

ЯК ПОВІДОМИВ ПРЕДСТАВНИК міністерства закордонних справ СССР, прем'єр-міністр Великобританії Маргарет Тачер 23-го вересня цього року здійснить коротку поїздку до Москви, де обговорить з головою Верховної Ради СССР Михайлом Горбачовим зміни в міжнародній ситуації, що сталися з часу їх останньої зустрічі в квітні цього року.

ОДИН З ІНІЦІАТОРІВ РЕФОРМ „Празької весни” 1968 року Александер Дубчек вперше поставив свій підпис під зверненням до президента Густава Гусака, який змінив його на пості першого секретаря Комуністичної партії Чехо-Словаччини у 1969 році. Звернення закликає зняти обвинувачення з двох словацьких дисидентів Яна Царного-гурського і Мірослава Куші, заарештованих 14-го вересня ц.р. Оба правозахисники були спочатку обвинувачені в підбурюванні до заворушень, однак пізніше обвинувачення змінили на більш серйозне, інкримінувавши їм антидержавну діяльність. Покарання за цією статтею передбачає тюремне ув'язнення терміном від трьох до десяти років.

І. Драча обрали головою НРУ

Київ. (ПС УГС). — Як уже повідомлялося в „Свободі” з 12-го вересня ц.р., у Києві проходили установчі збори Народного Руху України за Перебудову, які закінчилися в неділю 10-го вересня. Збори проходили у великому піднесенні й закінчилися успішно. Головою НРУ обрано письменника Івана Драча, заступником народного депутата СССР з міста Дніпропетровська Сергія Конєва, Секретаріат очолив Михайло Горинь.

З привітальною промовою виступив письменник Олександр Гончар. Голова комітету, письменник Володимир Яворівський мав доповідь про діяльність оргкомітету та завдання НРУ. Доктор економічних наук з Києва і народний депутат Володимир Черняк говорив про економічні кризу в республіці та про шляхи її подолання. Кандидат економічних наук з Львова Михайло Швайка розповів про механізм республіканського господарчого розрахунку.

Про Україну за 72 роки та про відродження української нації і вироблення міжнародних стосунків виступив письменник Іван Драч. Кандидат історичних наук з Києва Михайло Брайчевський зробив доповідь про розвиток та перспективи української державності. Кандидат юридичних наук з Києва Сергій Головатий говорив про реформу політичної системи УССР в умовах перебудови. Михайл Горинь з Львова говорив про права людини, права народу, права нації. Письменник Дмитро Павличко — про ролі росіяни у НРУ.

Член кореспондент академії наук з Львова Михайл Голубець зробив доповідь про екологічну ситуацію в Україні. Письменник Іван Колесник розповів про українське село. Мирослав Попович виступив на тему моралі й НРУ. Про духовні джерела відродження говорив Євген Сверстюк. Представник Товариства живихської мови Олександр Бураковський розповів про ролі жидів у НРУ.

Хоч під час з'їзду постійно говорилось про повну незалежність України, в програму НРУ цього не включено, мабуть з тактичних причин.

Оскільки програма була дуже цікава, то вона мимоволі вийшла за рамки намисленого часу й закінчилася о 12-й годині ночі. По закінченню учасники з'їзду вже готові були відмовитися від запланованого раніше походу до пам'ятника Т. Шевченкові, але коли вони вийшли, то на площі їх чекали тисячі людей з блакитно-жовтими прапорами. Учасників з'їзду палко вітали і всі разом рушили до пам'ятника Т. Шевченкові. Там також були короткі промови, а коли Д. Павличко читав вірші, раптом з гуменців почувся голос, який нагадував людям, що вже пізня пора і що вони порушують громадський порядок. Так працівники міськради закликали людей розійтись. Тоді весь багаточисельний натовп відспівав „Заповіт” і на цьому розійшлися.

ПРО КОНСОЛІДАЦІЮ українського етносу та української діаспори говорив у своїй промові Павло Мовчан. Довголітній політв'язень, чорист Левко Лук'яненко з Чернігова розповів про укрійців в ГУЛазі.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З УРЯДОВИМИ речниками, Департамент енергетики хоче припинити витрату гроша на розбудову ядерного реактора для ужитку в просторі, а тим самим припинити одну з найбільших оборонних програм Уряду ЗСА. Департамент енергетики, який постачає фонди для цього роду програм, уважає, що саме ця програма не є надто популярною серед членів Конгресу та інших угруповань, які побуюються, що в разі випадку якийсь кружляючий в просторі ядерний реактор може своє радіоактивне світло післати прямо на землю. Офіційні чиновники Пентагону говорять, що коли пляни Департаменту енергетики увійдуть в життя, то це „гостро надшербить” пляни розбудови ядерного реактора в просторі.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО ВЖЕ деякі округи в країні перейшли на вирощування природними засобами, без додатків штучних хемікалій, то пропозицію Крайової академії наук про відкинення цих штучних хемікалій в сільському господарстві не вдасться змінити в скорому часі. Фармери та сільсько-господарські експерти твердять, що це може потривати найменше десять років, бо треба змінити цілу настанову населення, як і урядову політику в справах сільського господарства. Також треба пам'ятати про те, що така зміна може викликати й зміну у вирощуванні окремих родів городини, садовини чи збіжжя у притаманних для них округах країни.

ТОРГОВЕЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА в ЗСА, розраховуючи на сентиментальність американської громадськості, вирішили гучно відзначити 50-ліття прем'єри світової слави фільму „Прошло з вітром”, яке припадає на 15-го грудня ц.р. З цієї нагоди заплановано в околиці Атланти різного роду музейні і немусейні виставки, імпрези, паради, шоденні тури по доколоніальних плантаціях, балі, бенкеті та зустрічі всіх тих, які брали участь у фільмуванні першого фільму. Заплановано також створити спеціальний запах перфуми, котру окремим церемоніально пропонується вперше пустити на ринок у великій крамниці Мейсіс в Атланті в жовтні ц.р. А для тих, що не зможуть побувати в Атланті на торжествах фірма Тирнер Бродкестінг Системс, яка є власником фільму видасть відеострічку нововідrestaврованого фільму, яку можна буде набудити для власного вжитку за 89 дол.

Не найкраща...

Закінчення зі стор. 2

роз'язки — терпеливості й толеранції, яка має бути взаємною. Надто, старшим батькам варто задуматися, чи не задто часто вони „повчають“ своїх дорослих дітей, дають їм поради, покладаючи на досвід того часу, коли все було „не так, як тепер“ і „все було краще“, а особливо, не докоряти дітям, нагадувати їм багато вони колись зробили для них, божі й наші батьки робили це для нас, а наші діти віддають цей „борг“ своїм дітям. Цікаві поради старшим людям дають лікарі-геронтологи, які спеціалізуються і вивчають особливості старшого віку — хвороби, психіку, поведінку. Вони твердять, що й у цьому віці людина може виховувати себе з меншими успіхами, як у молодості, отже, мусить не дати розвинутих відсмію, а старатися виявити в своїй особистості те, краще, що вона має. Не праніть, — кажуть вони, — проводити з дітьми все своє дозвілля, не ображайтеся, якщо вас не запрошують у молоді товариства, шукайте товариства свої: ровесників, бо вони з більшою цікавістю вислухають вас, а ви — їх, підтримуйте взаємини з друзями вашого віку, пишіть листи до них, читайте книжки, журнали, газети, знаходьте собі замішування в тому, що вам до вподоби, бо бездіяльність — це ваш ворог. Головне, не замучуйтеся в дріб'язках, у компані в своїх власних почуваннях і жаліх, а оминувши це, ви не втратите тонусу життя. Це так, як казала мені моя бабуся: „Мені хоч і дошкулє щось, та я не прислухаюся, в мене завжди робота й мені ніколи“.

Розумно роблять дорослі діти, якщо не звантажують старших батьків численними обов'язками й не вимагають від них повної самопожертви, а натомість дають їм можливість якнайкраще бувати в церкві, дбають про їхнє здоров'я, відпочинок, а також... розваги. Так, розваги! Старшим людям приємно побувати на театральних виставах, концертах, поїхати на пікнік, чи побачити цікаві історичні місця. А якщо артрит не мучить, то не гріх їм часом і потанцювати на весіллі, чи забави, чи радість одушевлює людину, додає бадьорости й... поліпшує кровообіг. Та найбільше, любонь, потрібно старшим людям душевної теплоти, уваги й любові. І якщо батьки колись давали це своїм дітям, то на схилі віку вони потребують цього самі. Невблаганно мчить потяг часу, з кожним роком набираючи швидкості... наші діти стають батьками своїх дорослих дітей, а фундаменти їхніх взаємин закладається протягом усього життя. І як багато залежить від того, яке ставлення своїх батьків діти бачать до дідуся й бабуні...

У житті окремої людини, як і цілого народу, дуже важлива тяглість часу, зв'язок минулого з сучасним, а таким живим зв'язком і є старші люди. Чимало з них в нашій українській громаді зберігали до кінця життя, або й тепер зберігають творчу силу й віддають себе, аж до вичерпання „фізичних резерв“ для добра спільноти. Та, на жаль, спільнота забуває про них, як тільки вони зникають з поля зору, сходять з коню. І коли невідбана доля прирече цих людей, як і інших скромних працівників похилого віку, лишились самотніми, як же важливо для них не стати суцільним „непотрібком“, не бути ізольованим від своєї Церкви та знайти належну опіку, теплоту, розуміння в рідномовному оточенні, серед своїх людей.

Потреба українських домів для старших — це печуча потреба нашого часу, це чи не найбільший наш християнський обов'язок. І коли читася про мільйонні зборки на різні цілі, на будову церкви, численних пам'ятників, будинків культури, то приходять на думку Бога заповідь про „любов до ближнього“. Чи ми її справді маємо до нашого найстаршого покоління в його не найкращій порі життя?

„Як можна...“

Закінчення зі стор. 1)

Три дні та три ночі просиділа вона на лавці, з тим що І. Йоник цілий час був на малій дерев'яній дощечці на колісках, без можливості відпочинку. Вкінці Галина в розпучі добилася аж до начальника Аерофлоту, але і цей не дав поможі. Аж зм'якшалося серце комерційного директора, який після довгої „червоної нитки“ адміністративних перешкод таки допоміг І. Йоникові та його дружині дістатися місця на американському літаку Пан-Америкеном прямо до Нью Йорку.

Здавалося б, що тут пригоди подружжя Йоників закінчилися, але і Нью Йорк не привітав їх сердечно. Без знання англійської мови, втомлені до краю, вони не могли ніяк добитися до своєї рідні в Рочестері. Але люди з добрим серцем нахотілися усяди і так зрозумівши безрадність новоприбулих припадочий прохаживав поляк заопікувався так довго ними аж вдалося йому телефонічно знайти Х. Ковч.

Однак розповідь про гену перезді у СССР до ЗСА не була єдиною причиною відвідин у „Свободі“.

Тут в Північній Америці, на яку так з надією і тугою чекав наш інвалід, стали перешкоди іншого порядку. Д-р Дж. Саболіч, з

яким порозумілася Х. Ковч, поради спешу віддати технічну роботу його протез у Нью Йорку, що вони й зробили. Однак висока ампутація ніг І. Йоників дуже ускладнює зроблення відповідних протезів для горішньої частини ніг та вимагає постійного протосування. Розуміється кошти протезу незвичайно високі та ідуть в тисячі доларів. Робітня есентауально зробила б їх за трохи зниженою ціною, якщо б була відповідна реклама для цього вишкового випадку та якщо б чим зацікавилися публічні засоби інформації.

Як це зробити, де шукати допомоги?

І тут, як вже не раз бувало, єдина надія — своя громада, своя преса, бо усі американські допомогові інституції відмовилися.

Перша надія — це наш щоденник і його читачі; для інформації яких подаємо відразу окреме конто Української Кредитівки у Рочестері, що має число 5482 — О (Address: Ukrainian Federal Credit Union, 824 Ridge Rd. East, Rochester, N.Y. 14621) де можна скласти датки.

В часі відвідин у „Свободі“ та цілої трагічної розповіді на нас гляділи дві пари сумних але повних надій очей. Чи можемо ми, українська громада розраховувати їх у їхніх сподіваннях тому, що нам важливіші черевки?

„Народові...“

Закінчення зі стор. 2)

— повторюється трагедія українського публіциста сталинських часів, бо хоч на його очах коїться злочин, він не посміє писати про те, бо на перепоні стоїть страх, той сам страх, що ще не минувся як спадок сталинських чи бжежневських часів. А коли серед письменників — чи публіцистів знайдуться відважні одиниці, які можуть будувати відстоювати, наприклад, потребу Народного Руху України, їх часто зустрічає покарання: їх не допускають на телевізію, чи до преси; їм загрожують втрата праці ітп. А проте треба відзначити нестому подвизницьку публіцистичну діяльність „нашої славної трійці“ поетів — Івана Драча Дмитра Павличка і Бориса Олійника, свідомі за всю історію людства не перебували в такому жалюгідному становищі, в якому опинилися сьогодні Україна. Правда, цей відсоток мають збільшити до 42-ох в Прибалтиці до 72 відс. в Молдавії, до 75 відс. для України, що переживає економічну кризу і екологічну катастрофу, такий низький відсоток край незадовільний і народним депутатам треба буде з новими поставами закону боротися; боротися так, щоб вибороти для України життєвий мінімум, тобто 72 відс., суверенні відсотки бюджету.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

тоді цього крику ніхто не почув. А сьогодні — говорив Колесник — економіст Ірина Прийткова зі сторінок журналу „Україна“ стверджує, що вже у восьми областях України вимирає сільське населення (Чернігівській, Сумській, Полтавській, Житомирській, Черкаській, Вінницькій, Кіровоградській, Дніпропетровській). Але ці всі факти ретельно обминають, бо в інтересах керівників, партії голосно говорять про них чи шукати якогось порятунку...

А далі, у своєму виступі Пачинда зупинився над економікою України. У республіці не можна назвати жодного підприємства чи господарства, яке б вільно розпоряджалося своєю продукцією. Це причина всіх бід, це найстрашніша ознака соціалізму... Україна віддає в розпорядження „центру“ 95 відс. своєї промислової продукції. Жодна колосна за всю історію людства не перебувала в такому жалюгідному становищі, в якому опинилися сьогодні Україна. Правда, цей відсоток мають збільшити до 42-ох в Прибалтиці до 72 відс. в Молдавії, до 75 відс. для України, що переживає економічну кризу і екологічну катастрофу, такий низький відсоток край незадовільний і народним депутатам треба буде з новими поставами закону боротися; боротися так, щоб вибороти для України життєвий мінімум, тобто 72 відс., суверенні відсотки бюджету.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

А далі, у своєму виступі Пачинда зупинився над економікою України. У республіці не можна назвати жодного підприємства чи господарства, яке б вільно розпоряджалося своєю продукцією. Це причина всіх бід, це найстрашніша ознака соціалізму... Україна віддає в розпорядження „центру“ 95 відс. своєї промислової продукції. Жодна колосна за всю історію людства не перебувала в такому жалюгідному становищі, в якому опинилися сьогодні Україна. Правда, цей відсоток мають збільшити до 42-ох в Прибалтиці до 72 відс. в Молдавії, до 75 відс. для України, що переживає економічну кризу і екологічну катастрофу, такий низький відсоток край незадовільний і народним депутатам треба буде з новими поставами закону боротися; боротися так, щоб вибороти для України життєвий мінімум, тобто 72 відс., суверенні відсотки бюджету.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Ще й інші край боліючі питання в житті сучасної України заторкнув С. Пачинда. Заторкнув справи, які публіцисти обминають, а редактори замовчують. А всі вони разом складають тільки частину того великого всенародного горя, до якого довела Україну за 70 років комуністична влада.

Голова представництва на Бразилію ДЦ УНР відвідав ЗСА і Канаду

По закінченні 10-ї Сесії УНР в Бавнд Бруку, д-р Михайло Рубінець в супроводі Всеволода Саленка, відвідав до Нью Йорку, до дому Миколи Чорного з Джамайки, на наступний день, у вівторок, відвідав осідок УККА де обговорював справу Земельного Фонду в Бразилії. В середу відвідав Бразилійський Консулат. Протягом тих двох днів обговорювали багато справ про українське кобзарство в Бразилії, і головне про наступний виступ бандуристів у Прудентополі з нагоди відкриття пам'ятника Т. Шевченкові, яке має відбутися 3-го грудня 1989 року, після чого вїхав д-р Рубінець до Рочестера. Протягом наступних двох днів, п'ятниці і суботи, проводилися розмови з П. Прокопенком, про відновлення діяльності Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Рочестері, на прохання нового Голови Уряду Української Народної Республіки, проф. Івана Самійленка. В неділю, в супроводі о. Ф. Коваленка і його дружини, відвідав М. Рубінець українську громаду в Сиракузі, Н. Й., де в цей день відбувався величавий фестиваль.

У вівторок, 27-го червня д-р Рубінець відвідав до Торонто, де мав зустріч із Петром Вітруком з Міссісага, головою місцевої Філії Об'єднання Прихильників ДЦ УНР, в якого перебував один день, обговорюючи діяльність і плани Об'єднання Прихильників ДЦ УНР. У четвер приїхав до д-ра Рубінця о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, колишній парох української католицької церкви в Прудентополі. У центральному осідку Адміністрації видавництва журналу „Світло“, вони обговорювали багато справ про діяльність української громади в Бразилії і в Канаді, а головне — про грядуче відкриття Пам'ятника Т. Шевченкові в Прудентополі.

В неділю, 2-го липня д-р

М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

М. Рубінець відвідав до Монреалю, й у вівторок відвідав Українську Народну Касу, де з головним директором інж. Ярославом Чолієм говорив про наради Х-ї Сесії УНР, після чого вони оглянули приміщення Дому Молоді.

В середу, 5-го липня д-р Рубінець відвідав знову до Торонто, до дому своєї родини, бо ще на сесії УНР в Бавнд Бруку генеральний секретар СКВУ Василь Верига заявив д-рові Рубінцю, що коли б він був у Торонто, то президент СКВУ мгр Юрій Шимко має бажання з ним побачитися. Це побачення в осідку СКВУ відбулося 6-го липня по обіді. Мгр Юрій Шимко познайомив гостя зі своїм планом діяльності на наступні п'ять років, як рівнозначився справою Земельного Фонду на Бразилію, відкриттям Пам'ятника Т. Шевченкові в Прудентополі. Президент СКВУ передав гостеві з Бразилії багато матеріалів і літератури Світового Конгресу Вільних Українців.

В суботу, 8-го липня, голова Представництва ДЦ УНР повернувся до Рочестера, Н. Й., до дому своєї родини, а на наступний день, в неділю, після Богослуження в УАПЦеркві св. Покрови, в парафіяльній залі відбулися інформативно-установчі збори ініціативної групи Об'єднання Прихильників ДЦ УНР, на яких д-р Рубінець інформував про перебіг нарад Х-ї Сесії УНР в Бавнд Бруку, а відтак виявилися цікаві й корисні дискусії.

У вівторок, 11-го липня голова Представництва відвідав до Нью Йорку, де ще мав зустріч з головою Уряду УНР проф. І. Самійленком, на якій обговорювали багато справ, в тім про зовнішню політику, УНР, а ввечір д-р Рубінець вже відлітав до Бразилії.

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

Д-р М. Рубінець

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ Карлос Сауль Менен під натиском родин політичних жертв, політичних партій і організації оборони людських прав відступав тепер від свого плану дати загальну амністію тим особам, що в часі військової диктатури в Аргентині тортували та вбивали своїх політичних противників.

КРАЇНА ПІВДЕННОЇ АФРИКИ за останні десять років нанесено втрат на 43 бл. дол. підприними діями і агресією в бою ПАР. Вони ж стали причиною смерті понад 1.3 мільйонів людей. Такі цифри назвав у своєму інтерв'ю президент Замбії Кенет Каунда, котрий є головою групи „прифронтових“ держав.

КОМЕРЦІЙНА ВИСТАВКА ЗСА відкривається у Москві наприкінці жовтня ц.р. Понад 130 компаній вишлють своїх представників до совєтської столиці для участі у виставці, організованій американсько-совєтською торгово-економічною радою при сприянні міністерства торгівлі ЗСА та торгово-промислової палати СССР.

ЯПОНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА ватажку ультраправих організації „Патріотична партія великої Японії“. Йому пред'явлено звинувачення у вандалізмі, вчиненому ним у Гірошійському парку миру. Наприкінці липня там зникла 300-кілограмова кам'яна плита з пам'ятника жертвам атомного бомбардування Гірошими. Меморіальну плиту знайшли через дві доби після викрадення.

ЩОДЕННИК „НЬО ЙОРК ТАЙМС“ підносить ціну свого щоденного видання до 40 центів з дотеперішньої ціни 35 центів у 75 мильовому радіусі від Нью Йорку, та по цілому Лонг Айленді від понеділка, 18-го вересня ц.р. Підвищення цін було оголошено у четвер, 17-го вересня, Ленсом Прімісом, президентом видавництва, який підкреслив, що потреба цього виникла із значного збільшення коштів виробництва, та доставки. Він також зазначив, що зміни в цінах домашньої доставки та щоденного числа щоденника не буде. Ця підвищення цін приходить ледве один рік після того, як газету підвищено з 30 центів до 35 центів минулого вересня.

У НЕДІЛЮ, 10-го ВЕРЕСНЯ, ц.р., у чотирогодинному змагу на тенісних кортах в Нью Йорку Борис Бекер вперше став переможцем американського відкритого турніру, побідавши Івана Лендла у чотирьох сетах висланими 7-6, 1-6, 6-3 і 7-6. Обсервувачи тр. можна було запримітити, як важко приходилося обидвом змагунам змагатися при температурі, що на кортах досягала 115 градусів. Очевидно була велика втіха молодого німця Б. Бекера, коли він став вперше чемпіоном цих престижних змагань, але як сказав побіджений другий рік підряд Іван Лендль: „Борис грав сильно і беззастановно мене атакував“, що й було його великою перевагою.

Діпнімося сумною вісткою, що по короткій, тяжкій недугі відійшла у Вічність 8-го вересня 1989 р., проживши 70 років

св. п.

ЕМІЛІЯ СОЗАНСЬКА

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 10-го вересня в похоронному заведенні Питтінг і Питтінг, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН відбувся 11-го вересня 1989 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., де була відправлена Заупокійна Служба Божа. Похована на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В смутку залишилися: муж — ОСИП дочка — ІРЕНА син — ЛЮДЯНО з дружиною РОЗАЛІЄЮ внук — МАРКО

Діпнімося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 24-го серпня 1989 р. в Гартфорд, Конн. відійшов у Вічність на 65-му році життя

бл. п.

ІВАН ЧЕРНИГА

роджений в Дорогів, Зах. Україна. Залишилися горем притити: дружина — МЕРІ сини —

ЮРІЙ з дружиною ДЖЕНІС НЕСТОР з дружиною ЛОРІ і двоє внуків

Про молитви за душу Покійного просить РОДИНА

бл. п.

АНТОНІНА ВОЗЬНА
ур. ДЕ ЛУК КНЯГИНИЦЬКА

ПАНАХИДА — у вівторок, 12-го вересня 1989 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН у середу, 13-го вересня 1989 р. о год. 9:30 рано з церкви св. Юра в Нью Йорку на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку: дочка —

МАРІЯ САВЧАК з мужем ЮЛІАНОМ ЯРОСЛАВА ПАСТУШЕНКО з мужем МИРОСЛАВОМ

внуки — ІГОР ПОПОВИЧ РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ з дружиною ОКСАНОЮ ОЛЕКСАНДЕР ПОПОВИЧ з дружиною МАРТОЮ МИХАЙЛО САВЧАК з дружиною АННА-ЛІЗОЮ

правнуки — АНДРЕЙ І ХРИСТИНА ПОПОВИЧ МАРІЯ КУПЧИНСЬКИЙ

Ближча і дальша Родина в Україні, Польщі і Австралії

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку

запрошує Членів і Українське Громадянство

на ДОПОВІДЬ на тему:

Духове відродження України

яку виголосить відомий гість з України

Олесь Бердник

що відбудеться

у суботу, 16-го вересня 1989 р. о год. 5-й веч. в домі НТШ при 63 Четверта Авеню в Нью Йорку між 9-ої і 10-ою вулицями

ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ

В БРАЗИЛІЇ — ДАРУЄМО —

статуйку ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, відлиту в бронзі, висотою на 4

